

Motion till riksdagen 2008/09:Ju290

av **Hans Rothenberg och Annicka Engblom (m)**

Ersättning till brottsoffer

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behov av att underlätta processen för brottsoffer att få skadeersättning.

Motivering

Då brottsoffer inte får ut sina skadestånd är tanken att samhället går in och agerar. Dock är det inte helt oproblemiskt då Domstolsverket inte kan ta fram statistik på hur många offer som i domstol ges rätt till skadestånd. Brottsförebyggande rådet för inte statistik på skadestånd då det inte klassas som straff och kronofogden kan inte hur många brottsoffer som begär indrivningshjälp, utan endast skulder och de skyldiga. Vidare är försäkringsbolagens siffror ofta svåra att jämföra med varandra och Brottsoffermyndigheten kan bara se dem som orkat gå hela vägen dit.

Utöver själva brottet som den enskilde utsatts för är hela denna process påfrestande. Vid en fällande dom är det lätt att tro att det skadestånd som nämns i domen är det offret får, vilket många gånger inte stämmer. När förövaren inte har några pengar eller lämnat landet krävs det att offret själv, via kronofogden, kräver in sitt skadestånd.

När ärendet kommer till kronofogden görs en uträkning av gärningsmannens ekonomi. Det är svårt att få en rättvisande bild av dennes ekonomiska situation, då det oftast kräver att vederbörande medverkar själv i processen.

Under tiden vilar skulderna hos kronofogden och offret har bara att vänta. Då det till slut visar sig att gärningsmannen ej kan betala eller klara av avbetalningstiden kan offret gå vidare till nästa instans, vilket oftast är ett försäkringsbolag. Dessa brukar vanligtvis utgå från system med egen praxis eller schablonberäkningar och då är det de fysiska skadorna som ersätts. För andra typer av skador hänvisar man till Brottsoffermyndigheten.

Fel! Okänt namn på

Hela denna kedja, från det att gärningsmannen blivit dömd till dess att offret får ut sitt skadestånd, kantas av många instanser som sinsemellan inte alltid samverkar med naturlighet. Ur den enskildes perspektiv är det därför angeläget att hela denna process blir smidigare och mer samordnad för att brottsoffret i rimlig tid och med relevanta egna ansträngningar ska kunna få sin ersättning.

Stockholm den 1 oktober 2008

Hans Rothenberg (m)

Annicka Engblom (m)